

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 9

Presidència
de l'Honorable Sr. Miquel Gascón i Mir

Sessió celebrada dia 23 d'abril del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Elaboració del Dictamen del Projecte de llei RGE núm. 26/08, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears.

154

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la sessió de la comissió d'avui. En primer lloc demanarem si hi ha substitucions.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, Sr. President. Simó Gornés substitueix Cristóbal Huguet.

(Intervenció inaudible)

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sí, Sr. President. Josep Juan Cardona substitueix Jaume Font.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més substitucions?

Passarem al debat del punt únic de l'ordre del dia relatiu a dictaminar el Projecte de Llei RGE núm. 26/08, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears.

Hi ha una petició del Partit Popular de fer un debat únic en el qual es debati tota la llei i totes les esmenes conjuntament. Hi estarien d'acord? Si? Llavors tindrà la paraula el Sr. Josep Juan Cardona per un temps raonable.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Intentarem, Sr. President, que sigui raonable. S'ha arriscat molt avui, però de totes maneres moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que amb aquesta llei convé, abans d'entrar en el debat concret de les esmenes, fer una petita reflexió sobre la llei, jo crec que podem dir que des del Partit Popular es pot compartir, perfectament, la filosofia que justifica aquesta llei, que és la idea de la protecció del territori, de l'interès en una ordenació territorial sostenible i la preservació del paisatge no només com un valor cultural i social sinó també, i així ho diu la seva exposició de motius, com un actiu econòmic del territori. Fins i tot quan es parla, i crec que és ver, d'utilitzar una eina que la Unió Europea ha incorporat recentment que és el principi de precaució, però que quan la dedica especialment al medi ambient, i val la pena considerar quan a l'exposició de motius es parla que aquest principi, requereix la constatació de tres circumstàncies específiques, per un costat l'avaluació científica que analitzi el territori, per altra banda ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, perdoni, Sr. Cardona, si es pot acostar el micròfon, que aquests micròfons nous no se senten massa bé.

EL SR. JUAN I CARDONA:

No em facin repetir el que he dit perquè és una mica complicat.

EL SR. PRESIDENT:

No importa.

EL SR. JUAN I CARDONA:

... deia que el principi de precaució requeria la constatació de tres circumstàncies específiques, una l'avaluació científica que analitzi el territori, segona la determinació de risc i de les conseqüències potencials de la inactivitat de l'administració o de les administracions públiques i finalment la possibilitat de participació del representants democràtics a l'establiment de les mesures de contenció de l'alteració mediambiental i paisatgística.

Fins aquí és correcte, fins aquí, com deia, compartim la filosofia, la pretensió, les idees d'aquesta llei, però hi ha una sèrie de qüestions que ens fan posar alguns emperons, algunes qüestions al text que es presenta per a aprovació.

Mirin, per una banda considerem que la llei, que el projecte manca de la documentació necessària per tramitar en aquesta cambra. M'explic. L'article 112 del Reglament de la Cambra exigeix que junt amb el text del projecte de llei s'acompanyi la documentació necessària per al seu estudi i votació. L'article 36 de la Llei 4/2001, del 14 de març, del Govern de les Illes Balears diu exactament el mateix.

El fet és que aquesta llei, i ho vàrem fer constar en ponència i ho vàrem dir, pateix de la presentació de la memòria econòmica de la valoració de les conseqüències d'aquesta llei, i aquesta llei, i ho reconeix el seu mateix text, tindrà unes conseqüències econòmiques i que tindrà unes despeses, uns costos del Govern l'aplicació d'aquesta llei i seria preceptiu, és absolutament imprescindible, que aquests costos, encara que sigui per aproximació, encara que sigui un càlcul aproximat, perquè no pot ser una altra cosa, el Govern l'hauria d'haver presentat, i no s'ha fet, i és més, fins i tot amb la tramitació de ponència es varen incorporar una sèrie d'esmenes i una d'elles parla clarament dels costos econòmics als quals s'ha de fer front, m'estic referint al segon paràgraf, de l'apartat b) del número 4 de l'article 9 d'aquesta llei, que deixa ben clar que el Govern haurà de fer front als costos econòmics per a les indemnitzacions de pèrdua d'edificabilitat o d'altres drets. Clar, això fa que no tinguem la documentació que pertoca adequadament.

A més, també vull afegir que quan es parlava d'informes jurídics va transcendir a la premsa sobre un punt concret, és un punt que afecta la disposició derogatòria en la qual hi ha una àrea a l'illa d'Eivissa, coneguda per Ses Variades, en la qual hi havia discussió pública sobre si aquesta llei afecta o no aquesta àrea, llavors va transcendir als mitjans de comunicació que s'havien fet una sèrie d'informes jurídics que després, almanco els de la Cambra no consta que s'hagin fet, no s'han fet, ni tan sols consta que s'hagin demanat, però sí que es va comentar que hi havia informes verbals per part del Govern. No tenim ni tan sols nota verbal d'aquests informes i, per tant, tampoc no podem jutjar adequadament la tramitació d'aquesta llei i, per tant, crec que val la pena tenir en compte aquestes qüestions.

Entrant ja una miqueta en la llei també podem dir que és una llei, i la veritat és que la denominació que li vaig a donar de llei trampa no ho dic en un sentit pejoratiu, però sí que en el sentit *que tiene truco*, i m'explic. Aquesta llei, fixin-se que és una llei de mesures urgents, és a dir, cosa immediata perquè si no té conseqüències greus per a una ordenació i desenvolupament territorial sostenible, doncs bé, de dotze articles, cinc es dediquen a definir el sòl urbà i les condicions que ha de tenir el sòl urbà per ser catalogat com a sòl urbà. No crec jo que la urgència de l'ordenació del territori avui sigui la definició de sòl urbà, a més, quan es redacta, o almanco així ho ha anunciat el Govern, d'una manera encertada és que es fa una nova llei de sòl on entenc jo que és on toca definir la condició de sòl urbà, és a dir, definir una miqueta l'urbanisme i no l'ordenació territorial.

Aquesta necessitat que quasi la meitat dels articles es refereixin al sòl urbà ve determinada per una cosa que no s'ha dit, o per una qüestió que no s'ha dit, que és que el que es busca és d'alguna manera condicionar el sòl urbà, que ara es vol desclassificar a través d'aquesta llei, i, per tant, i evidentment aquesta és la intenció, condicionar la seva valoració econòmica a l'hora d'indemnitzar els titulars dels drets que, en aquests moments, es modifiquen.

A mi em pareix que això no toca, a mi em pareix que l'administració té perfecte dret a canviar les coses, té perfecte dret a canviar les classificacions urbanístiques, té perfecte dret a retirar uns drets, però aquest dret té una obligació conseqüent que és la indemnització i la compensació a les persones, als titulars que els lleven aquests drets i no val el truc de primer decidí com jugues i després jugar. Això crec, senyores i senyors diputats, que és una falta greu dins aquesta llei.

Entram, també, dins altres defectes que consideram i per això hem presentat aquestes esmenes. Feim referència, les faré per ordre i potser les agruparem en temes que serà més fàcil i més ràpid, i serien, referint-me a les esmenes 908 i 909 que es refereixen a l'article 6, i que fan referència a la reserva de sòl per a habitatge protegit. Consideram que, sobretot ara que s'ha arribat a un acord amb la llei sobre l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció oficial, que l'escrit, o sigui, el text de les nostres esmenes és molt més adient i molt més, si tant volen, apropiat a aquesta nova llei que l'article 6 així com està previst i, per tant, mantenim aquestes esmenes.

He de fer una petita observació que crec que és a causa d'un error. Veuran, a l'article 6 quan es parla de la reserva del 30% es parla d'ús residencial i turístic, entenc jo que deu voler referir-se a l'ús residencial plurifamiliar perquè, clar, si també reservam el 30% en ús residencial unifamiliar ens trobarem que les urbanitzacions no gaire grosses que tenen solars amb habitatges, xalets per entendre'ns, si hem de reservar un 30% d'espai per als habitatges seran molt pocs habitatges de protecció oficial i crearan una distorsió dins el mercat dels habitatges de protecció oficial que no és molt coherent amb el que es busca i es i pretén. Supòs que aquí hi ha un error, un error de transcripció, que s'hauria d'esmenar.

L'esmena 910 fa referència a la disposició derogatòria i fa referència també, és a dir, es manté aquesta esmena per mor que fa referència a una sèrie d'esmenes presentades, a què ara faré referència, i que si es deroguen aquests articles o aquestes normes que es pretenen perjudiquen, o millor dit, contradiuen aquestes esmenes i, és més, també fan referència a la derogació de la llei o part, bé, part, crec que queden vigents dos articles, de la llei especial que manté o sosté el PTI d'Eivissa i que nosaltres consideram que com el PTI d'Eivissa és adequat no és necessari derogar aquesta llei, entre d'altres raons, per exemple, fa referència a la derogació de la normativa que regeix els agroturismes, els turismes rurals a l'illa d'Eivissa que crec que és una bona normativa i que permet que els agroturismes, els turismes rurals es puguin adaptar a la realitat de l'illa i crec que són, com a mínim, inadequades aquestes derogacions.

Les esmenes 911 i 912 fan referència, també, a la disposició derogatòria, en concret al número 3 de la disposició derogatòria, que mantenim que no és necessària aquesta derogació, i al número 4 de la disposició derogatòria amb la qual si bé estam d'acord amb les lletres a) i b) deim que l'apartat c) s'hauria de modificar amb un afegit que consta a l'esmena i al qual no faré referència per a no estendre'm gaire més. A més aquesta circumstància fa, o aquestes esmenes fan referència o tenen causa en aquell espai que he citat fa un moment, el de Ses Variades d'Eivissa, millor dit Sant Antoni, en el qual, com vostès sabran, perquè pens que ho han vist a través dels mitjans de comunicació, pareix ser que hi ha un acord entre el Consell d'Eivissa, concretament el president del Consell d'Eivissa, i l'alcalde de Sant Antoni per intentar buscar una solució a aquell espai, entre d'altres raons, perquè hi ha un acord també del ple de Sant Antoni en el qual es mantenia un acord específic disminuint l'edificabilitat d'aquella zona i mantenint un pla específic i especial per a aquella zona.

L'esmena número 914 fa referència, junt amb les que ara els diré, a afegir una nova àrea protegida a Eivissa que és l'àrea de Cales del Sud que són unes seixanta hectàrees de zona boscosa. Aquesta, com veuen, és una esmena, també, que fa referència a una mica a la filosofia de què els parlava al principi, creim que si parla de mesures urgents i de protegir territori hem de parlar d'espais que tinguin valors dignes de protecció i no només parlar de ciment, no només parlar d'àrees urbanes i de sòls urbans que s'hagin de convertir en ANEI perquè crec que és una contradicció, una mica, de la idea de protecció.

Després hi ha les esmenes 913, 915, 916 i 917, aquestes quatre fan referència a l'article 9 i el que intenten és, a l'article 9 d'aquest projecte de llei, i el que intenten, realment, és crear dos articles de manera que hi hagi una regulació específica per a Mallorca i una regulació específica per a l'illa d'Eivissa, de manera que hi hagi una sistemàtica, si tant volen, millor a la que en aquest moment es presenta al projecte i que permeti que cada illa tenguí les seves disposicions i em referesc, en concret, que, per exemple, a Eivissa el que canviaria del projecte que es pretén és que l'espai de Benirràs es regulés a través d'un pla especial a establir entre el Consell d'Eivissa i l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, que són els que tenen la competència per redactar aquest pla especial, i que a la zona de Cala Llentrisca, del Cap de Cala Llentrisca i la Talaiassa no es modifiqués res que no fos amb el consentiment dels propietaris. I vull cridar l'atenció dels senyors diputats i és que avui mateix, crec que és avui o ahir, sortien unes declaracions de l'alcalde de Sant Josep,

del municipi on es troba el Cap de Cala Llentrisca i la Talaïassa, on deia que no volia que en àrees de protecció es fes res sense consultar prèviament sense el consentiment dels propietaris, per tant, crec que coincidim amb l'alcalde de Sant Josep i val la pena tenir-ho en compte en aquesta qüestió. També amb aquestes esmenes s'afegeix, concretament, la zona o l'àrea protegida de Cales del Sud.

A més s'estableix, se proposa, la supressió del punt 4 de l'article 9, aquest famós punt que creava els consorcis només per a l'illa d'Eivissa, a Mallorca no feien falta consorcis per a reorganitzar el territori, per refer el territori, i que, respectuosament, consideram que és una invasió a les competències municipals i insulars tant en la protecció del territori com en urbanisme. El Govern no és qui per fer urbanisme ni per fer ordenació del territori, ha traspassat les competències, les competències són de qui són i s'han de respectar, com que el Govern no té competències per això el que pretén és, a través d'aquest consorci, entrar en aquestes competències i regular el que no li pertoca regular. Em sorprèn que es faci només per a Eivissa i no es faci per a l'illa de Menorca, veig aquí, també, un tractament amb certa desigualtat.

Les esmenes 918 i 919 fan referència a la regulació sobre els cànons de golf, creim que és bo que hi hagi una regulació adequada als textos de les esmenes, i així es mantenen.

Finalment l'esmena 920 fa referència a la disposició addicional primera que és la que pretén mantenir l'eficàcia dels actes administratius que regulen les llicències ja concedides. És una manera de respectar la seguretat jurídica que impera a tots els estats de dret i aquí formam part d'un estat que està sotmès per la Constitució al dret.

I l'esmena 921 el que fa és aplicar la LEN. Pretenem, ja que hi haguéssim problemes a l'illa d'Eivissa per ubicar la depuradora de la ciutat de Vila a un espai que fos adient i ja que l'acord que varen signar les sis institucions implicades tenia, segons veim vist ara, quan el firmaren no, el problema que estava dins espai LEN, l'article 11 de la LEN permet que infraestructures públiques, prèvia la seva declaració d'utilitat pública, s'ubiquin dins LEN, per tant, nosaltres proposam que aquesta infraestructura es declari d'utilitat pública i tendrem solucionat el problema de la depuradora de Vila.

Les esmenes 922, 923 i 924 es retiren per una qüestió, simplement i senzillament, d'acord, és a dir, recordaran que l'esmena 922 feia referència a les zones verdes a Andratx i Santa Eulàlia que estava pactat entre els diferents grups d'aquesta cambra, que hi havia acord i que com es va incorporar a l'informe de la ponència no té raó de ser mantenir viva aquesta esmena. La 923 també feia referència a l'àrea de Son Espases en la qual es creava una àrea de protecció al voltant de Son Espases que està en el mateix cas. I l'esmena 924 feia referència a les modificacions del Caló d'en Marçal, de Cala Blanca i de Muleta II a l'illa de Mallorca que són proposades i acords del Partit Popular amb les diferents forces representades a aquesta cambra i que, per tant, en el moment que s'han obtingut aquests acords i en el moment que s'han reflectit a l'informe de ponència no té cap sentit mantenir-les.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Juan Cardona. En contra té la paraula, pel Grup Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc nosaltres ens congratulam que arribi a comissió aquesta llei de mesures urgents per a un desenvolupament sostenible a les Illes Balears, que arribi a comissió com a passa prèvia a la seva aprovació al plenari i nosaltres pensam que aquesta llei expressa l'orientació i la voluntat política d'aquest govern i dels grups que li donam suport.

Serà la tercera llei que s'aprovi en aquest primer any de legislatura i agafam una frase que conté l'exposició de motius i que pensam que és molt expressiva i amb la qual, diguem, ens identifiquem, al plenari ens estendrem més àmpliament, però sí que volem, ara, fer-hi una referència, és on diu que "aquesta llei contribuirà a protegir de forma efectiva els espais naturals i les àrees rurals i a preservar el paisatge com a un valor cultural i social i també com un actiu econòmic del territori". Nosaltres creim en això i, tot i que ara sembla que el PP està de neoconvertit, nosaltres ho hem cregut sempre i ho continuam pensant.

Feta aquesta primera reflexió passariem a fixar la posició respecte de les esmenes presentades pel Partit Popular. En primer lloc consideram que ha estat una bona notícia que s'hagi arribat a un consens entre tots els grups, un consens amb relació a un conjunt d'esmenes que s'han vist a ponència i que s'han aprovat i s'han donat per acordades. Nosaltres voldríem pensar que aquestes esmenes responen, diríem, a un canvi de tarannà, un canvi d'orientació del Partit Popular, un canvi de tarannà que nosaltres voldríem entendre com que el territori, per al Partit Popular, deixaria de ser aquell objecte d'especulació i passaria a ser considerat com a un patrimoni a preservar i, a més, com un actiu econòmic important. És cert que el Sr. Cardona al seu discurs d'avui ha intentat introduir aquest suposat canvi de tarannà, però el nostre optimisme decau quan observam les esmenes que es mantenen vives. Dic que aquesta voluntat xoca amb una realitat amb aquestes esmenes que queden vives i que, a més, jo crec que sí que són l'expressió coherent del que ha estat la tradicional política territorial del Partit Popular i, a més, aquí hauria d'afegir que, especialment, a allò referit a Eivissa i Formentera que ha consistit, bàsicament, a convertir l'excepcionalitat urbanística, en aquest cas de les Pitiüses, en la norma, en la norma de la seva pràctica política.

I dic això perquè avui queden vives catorze esmenes, avui analitzem catorze esmenes, de les quals deu es refereixen de forma exclusiva a les Pitiüses, a Eivissa i a Formentera, i que tenen com a objecte, bé de manera implícita o explícita, desprotegir espais que nosaltres volem protegir o permetre actuacions urbanístiques que només es donaran a Eivissa i a Formentera i a cap altre lloc de la comunitat autònoma.

En aquest sentit, també, voldria fer una referència al meu company del Grup Mixt perquè en algun moment el Sr. Cardona ha parlat només d'Eivissa, però aquesta excepcionalitat pràcticament totes, tal vegada ens hem passat alguna, però pràcticament totes es parla d'Eivissa i Formentera.

Dit això i feta aquesta reflexió, passo a comentar aquestes esmenes. Per cert, i abans se m'oblidava una altra observació, justament aquesta excepcionalitat crec que va acompanyada o crec que és coherent també amb el fet que sigui el Sr. Cardona, que és diputat que representa a Eivissa, que sigui el Sr. Cardona qui defensa aquestes esmenes, ja sé que és diputat de la comunitat, però crec que és molt coherent que sigui ell qui defensa aquesta excepcionalitat.

Passo ràpidament a comentar algunes no les enumeraré sinó que aniré comentat, sobretot, el contingut. Què ens demana el Partit Popular amb les seves esmenes? Bé, ens demana, per exemple, que no es derogui la Llei de camps de golf, però que no es derogui només per a les Pitiüses, és a dir, ja va bé, ja ens va bé que quedí derogada a Mallorca i a Menorca, però no a les Pitiüses. I repeteixo les Pitiüses, tothom ho sap, és Eivissa i Formentera.

Es demana, el Sr. Cardona diu que és compliment de la LEN, però es demana la construcció d'una depuradora en una zona ANEI, una zona ANEI, en un lloc molt concret, amb unes crítiques no només mediambientals sinó també tècniques que s'han fet i que, lògicament, nosaltres no hi podem donar suport perquè nosaltres ja ens hem manifestat clarament en contra d'aquesta possibilitat.

Es demana que es pugui construir plurifamiliars en ANEI, exclusivament, a Eivissa i a Formentera. S'intenta mantenir la legalització de -entre cometes- "xiringuitos" a la costa construïts en una situació d'il·legalitat, i a Eivissa i a Formentera tenen noms concrets, no sé si a altres llocs de les Balears també, és clar que a Eivissa i a Formentera tenen noms concrets relacionats amb polítics del PP.

Es demana que se suprimeixi la protecció d'espais emblemàtics, com és el cas de la zona de Cala d'Hort, o sotmesos a una pressió urbanística molt important, com és el cas de Benirràs.

Es demana recuperar urbanitzables desclassificats, també a espais molt concrets, i el Sr. Cardona ha fet referència a Ses Variades i nosaltres, també, hi volem fer referència. Nosaltres no coneixem que existeixi cap acord entre consell i ajuntament, el que sí que sabem és que durant la passada legislatura hi va haver un acord entre l'Ajuntament de Sant Antoni i el consell governat pel PP per canviar el PTI per tal de donar viabilitat a un conveni urbanístic que ara mateix és als tribunals amb implicats d'antics i presents governants del Partit Popular amb noms sempre molt famosos com és el cas de la família Matutes.

Es demana, també, que es mantengui la Llei de mesures pràcticament sencera, que nosaltres volem derogar, específiques i tributàries referida exclusivament a Eivissa i a Formentera que no la relataré ara, ja tendrem temps al plenari, però que inclou tota una sèrie de regulacions a espais rústics d'Eivissa i Formentera.

De les catorze esmenes totals he parlat de deu i només una, només una, té el que podríem dir, i el Sr. Cardona així ho ha defensat, un caràcter proteccionista, que és l'ampliació de la zona que nosaltres proposam de protecció de Roca Llisa, a la zona que es diu, que es coneix com Cales del Sud. Cal dir que, efectivament, nosaltres podríem no estar en contra d'aquesta protecció, però cal recordar que Cales del Sud és una zona que ara mateix és zona rústica, que no té cap pressió urbanística i que nosaltres entenem, ja he dit que ho rebem de forma positiva, que nosaltres entenem que intenta ser una mena de dissimulació de dir bé com que fins ara tot el que proposam és que es desprotegeixi ara anem a proposar alguna cosa que sembli que realment volem protegir i per això es fa, nosaltres entenem, que es fa aquesta esmena referida a Cales del Sud. Per cert que si aquesta esmena arribés a bon port faria falta un canvi de topònim perquè Cales del Sud, clarament, no té res a veure amb la toponímia eivissenca.

De les restants tres esmenes, dues es refereixen a la reserva de sòl per a habitatge protegit i l'altra té a veure amb l'eficàcia de les llicències i ja donarem la corresponent explicació. Voldríem fer una referència al tema indemnitzatori que ha esmentat el Sr. Cardona, nosaltres som conscients de la responsabilitat que té aquest govern de cara a haver de pagar o haver de fer front a indemnitzacions possibles, nosaltres som responsables quan votam segons quines coses, però també pensam que arribat el moment és millor pagar per protegir que no pagar per destruir i, en aquest sentit, jo crec que la línia política, la tradició política del Partit Popular i, en aquest cas, el nostre plantejament actual té una diferència essencial, una diferència fonamental, per tant, responsabilitat tota, sentit de la responsabilitat tot, ara també arribat el cas si s'ha de pagar es pagarà.

En conclusió, i ja acab, Sr. President, lògicament votarem negativament les esmenes que presenta el Partit Popular per un principi, diríem, general, i és que nosaltres no entenem que l'excepcionalitat es pugui convertir en norma i que, a més, aquesta excepcionalitat estigui referida, bé és igual on estigui referida, però, a més, en el cas d'Eivissa i en el cas de Formentera són llocs, més en el cas d'Eivissa jo crec que estaria en una situació diríem d'emergència per tota la història que ha patit Eivissa i en el cas de Formentera perquè és una zona, diríem, d'alta vulnerabilitat, no podem votar a favor d'aquestes esmenes perquè com a representant, i aquí sí que parlo com a representant d'Eivissa, moltes vegades hem tengut la discussió si un és el representant només d'Eivissa o de tota les Balears, jo em sento de les dues coses, però sí que considero que votar a favor d'aquestes esmenes seria, realment, un insult als eivissencs i a les eivissenques que, a més, ens han elegit amb unes premisses i amb uns plantejaments molt diferents dels quals estaríem representats per aquestes esmenes. Aquestes esmenes, que insisteixo, consider que són un autèntic despropòsit. Amb això, amb la votació negativa donam, a més, compliment a un compromís que és un compromís polític, que és un compromís electoral.

I finalment jo li oferiria una reflexió al Sr. Cardona, aquesta voluntat expressada als mitjans de comunicació, aquesta voluntat de renovació d'idees, jo no entraré en la renovació de persones ni tampoc en la d'idees, però jo crec que el camí triat a aquesta llei és un camí en el qual no es renova absolutament res, en el qual el Partit Popular el que fa és mantenir la política que ha fet des de fa anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Suárez. Ara, per Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Vicens i Mir.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Molt breument perquè creim que el gruix del debat almanco el nostre grup el farà al ple. Primer, també mostrar la satisfacció perquè aquesta llei vagi endavant, per donar una passa més amb la protecció del territori, passarà a ser una de les lleis que se sumaran a les lleis històriques en protecció del territori, la Llei d'espais naturals, les DOT, els diferents plans territorials que també varen fer milers de metres quadrats de desclassificacions, i conformitat amb els objectius i el fons de la llei.

El Grup d'Unió Mallorca vol ressaltar també el cert consens i diàleg que hi ha hagut jo diria amb totes les forces polítiques, i felicitar al Partit Popular l'esforç que ha fet per apropar postures respecte dels altres grups quant a, concretament, desclassificacions.

Ja molt ràpidament, respecte als primers capítols, com ja s'ha dit, dels articles 1, 2, 3, 4 i 5, al Grup d'Unió Mallorca no només ens pareix perfecte sinó que, a més, com que estan agafats textualment de la proposta de llei del sòl que va presentar el meu grup quasi lletra per lletra, no podem més que felicitar-nos que s'hagin incorporat.

El tema del camp de golf també s'havia dit moltes vegades que el que interessa, en tot cas, són camps de golf sense oferta complementària. I després, ja passant al tema de les desclassificacions, també mostrar aquesta conformitat amb l'essència i el gruix d'aquestes desclassificacions. També, una altra vegada més, amb la més o manco conformitat que hi ha hagut amb tots els grups, i això en tot el que sigui matèria territorial és important, perquè dóna seguretat jurídica i dóna estabilitat a les lleis. Fer una reflexió que ja varem fer des del primer dia, i el nostre grup és molt sensible a aquests temes, que ens hagués agradat que per seguretat jurídica i també per seguretat tècnica hi hagués hagut un informe tècnic de l'estat físic dels terrenys que es desclassificaran, tant si són urbanitzables com si no, perquè sabríem, no damunt els plànols sinó físicament, com estam; i l'estat jurídic, si estan admesos pels ajuntaments, si estan executats, etc., etc. Igual que també ens hagués agradat, per aquesta mateix rigor tècnic i seguretat jurídica, que hi hagués hagut un informe econòmic dels possibles efectes indemnitzadors.

Finalment, ja concretament a les esmenes, votarem en contra de les que no s'hagin incorporades, però creim que sense perjudici d'arribar a transaccions possibles abans del ple perquè, unes sí, però moltes d'elles són de caràcter tècnic i jo crec que fent un esforç podem arribar a un acord en les transaccions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicens. Ara pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger i Rosselló.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, jo crec que, de la importància d'aquesta llei, no fa falta que m'hi estengui, tothom és conscient de la importància que té la protecció del territori, la protecció de topònims emblemàtics i d'àrees naturals que en el seu moment varen quedar fora de la Llei d'espais naturals, i que tot allò que es faci que suposi avançar en la línia de més protecció territorial i de més terreny salvat, per dir-ho així, del creixement urbanístic, jo crec que és bo; és bo per la sostenibilitat del territori, és bo per la qualitat del vida de la gent resident i és bo per al nostre futur com a destinació turística. Per tant la llei és important, és una passa endavant, i nosaltres en aquest sentit el que volem recalcar especialment és que volem que sigui una primera passa, una primera mesura, amb una actuació d'aquest govern tendent a avançar en la protecció i avançar en anar tenint cada cop més coses protegides.

El que toca avui, perquè el debat és sobretot d'esmenes, és posicionar-nos sobre les esmenes que presenta el Partit Popular, i una primera consideració al respecte és que el fet que hi hagi aquestes esmenes que encara siguin vives, que encara es plantegin en aquest text, jo crec que suposa que s'ha perdut una ocasió o..., aquestes esmenes suposen que el Partit Popular perdi una ocasió perquè aquesta llei sigui aprovada de manera unànime. No fa ni una setmana, fa no res, varem tenir una imatge mediàtica i política important, que és la de la presentació conjunta de manera unànime d'una altra llei que té a veure amb el territori, la de mesures urgents per a habitatge, en aquest cas, i tothom va ressaltar la importància que en una qüestió territorial, la importància i fins i tot la notícia i la novetat, que en una qüestió territorial hi hagués unanimitat de tots els grups. En aquest cas no hi serà, no hi serà total; suposam que el Partit Popular, ja que hi ha molts d'articles que han estat objecte d'esmenes conjuntes, donarà suport a una part de la llei, però no a la seva totalitat, i en aquest sentit perd l'ocasió de realment sumar-se a aquest moviment cada vegada més necessari i més demandat socialment d'avançar en la protecció del territori.

La història d'aquesta llei ha estat llarga, potser per ser una llei de mesures urgents efectivament ha estat una història massa llarga i amb massa anades i vengudes, però jo crec que ens deixa, sobretot per jo, quan jo pens en la història (...), sobretot ens deixa una foto històrica, que és aquella foto dels diputats del Partit Popular amb rètols per demanar la protecció de Cala Marçal i de Cala Blanca a la sala de les Cariàtides; és una foto commovedora per a nosaltres, vull dir que a mi em va fer molta il·lusió que el Partit Popular es manifestàs en el Parlament i també sobre el territori demanant més protecció, que, per cert, ja que el Sr. Cardona es qüestionava quina urgència hi havia per determinats articles d'aquesta llei, jo tampoc no sé quina urgència tenia el Partit Popular per demanar la protecció de Cala Marçal i Cala Blanca quan, ni com a govern de l'anterior legislatura ni com a govern municipal dels municipis corresponents, no havia fet les passes necessàries per protegir-les. Però en qualsevol cas ja va estar bé i agraïm al Partit Popular que gràcies a aquells rètols es pogués ampliar l'àmbit de protecció d'aquesta llei.

El que passa és que el temps en certa manera posa cadascú en el seu lloc, i les esmenes que queden vives del Partit Popular tornen en certa manera a la normalitat, la normalitat marcada per uns progressistes que fan passes per avançar en la protecció i el Partit Popular que presenta esmenes per mirar de reduir-la, perquè aquest és, i jo crec que la representant d'Eivissa pel Canvi ja ho ha explicat amb més detall i no fa falta que m'hi estengui, però aquest és el sentit principal de les esmenes que queden vives de les que presenta el Partit Popular.

El Partit Popular presenta una esmena, o una sèrie d'esmenes, en certa manera tècniques, que disgreguen en articles diferents allò que fa referència a Mallorca i allò que fa referència a Eivissa, i ho presenta com una qüestió tècnica, però en realitat jo crec que ho fa perquè en la seva concepció Mallorca i Eivissa tenen un tractament diferenciat, o sigui, a Mallorca arribam a un acord, i per a Mallorca el PP es posa d'acord amb nosaltres en tot allò que vol protegir i fins i tot ens fa propostes per incrementar, que nosaltres saludam i acceptam, però amb Eivissa fa propostes de mantenir la Llei de camps de golf; no exactament, perquè la Llei de camps de golf es deroga amb les seves esmenes, però de no aplicar a Eivissa, Eivissa i Formentera, en realitat, ja s'ha assenyalat, a Eivissa i Formentera les determinacions que s'introdueixen aquí per als camps de golf, les limitacions importants que s'introdueixen aquí per als camps de golf. Introdueix el tema, per exemple, per citar-ne només alguns, de mantenir algunes operacions d'urbanisme a la carta: la de les legalitzacions dels "xiringuitos" de platja, dels xibius de platja, dels xibius de litoral, que encara que no es digui que és per a Eivissa sembla que està pensant sobretot en Eivissa.

Introdueix aquest principi, en el cas de Cap Llençisca i Sa Talaiassa, que qualsevol canvi de situació comptarà amb l'acord dels propietaris. Jo crec que això mereix un comentari, jo crec que sempre s'ha de parlar amb la gent, sempre s'ha de tendir al màxim de consens, però davant aquesta demanda referida a aquesta àrea un es demana per què es fa referència a aquesta demanda que hi hagi consens amb els propietaris a Cap de Llençisca i a Sa Talaiassa i no es demana respecte dels altres topònims que hi ha en aquesta llei. Nosaltres pensam que sempre hi ha d'haver el màxim de diàleg social, però al final el que ha de veure un governant és l'interès públic, els interessos

generals, l'interès comú, i per aquí se'ns poden desviar doctrines perilloses com aquella segons la qual -aquella que tenia el Partit Popular la legislatura anterior- segons la qual un espai mereixia ser espai natural o no en funció de si era propietat pública o propietat privada. Sembla que és una cosa que va en una línia semblant.

Amb aquest tractament diferenciat que es fa per a Eivissa i per a Mallorca també el Partit Popular sembla que va en una línia de dir que aquell territori que ja està més castigat urbanísticament és el que hem de castigar encara més, quan potser seria més lògic considerar el contrari. Si Eivissa és la que està patint o ha patit els darrers anys una pressió urbanística més gran, potser és la que mereixeria un esforç de protecció més gran i no el contrari, i no mesures d'excepció respecte d'aquelles idees de protecció que s'apliquen a Mallorca. En qualsevol cas la visió que té el Partit Popular sobre com s'ha d'actuar políticament sobre el territori d'Eivissa no sembla estar tenint darrerament el suport de la ciutadania, i per tant és un motiu de reflexió.

I aquests són els motius pels quals, en definitiva, votarem en contra d'aquestes esmenes. N'hi ha una, efectivament, la de Cales del Sud, que afegeix àmbit de protecció; és una zona que no pateix pressió urbanística, per tant poc afegeix, però en qualsevol cas ens queden 15 dies d'aquí al plenari per poder arribar a acords, i per part nostra tot allò que sigui incrementar àmbits de protecció està bé.

Un darrer comentari sobre aquells primers articles que defineixen allò que és sòl urbà i allò que són solars. El representant del Partit Popular, més que criticar el seu contingut, criticava l'oportunitat i la conveniència d'estar en una llei de mesures urgents. Bé, en primer lloc resulta curiós que el Partit Popular critiqui aquells articles que no esmena; per tant, si no els esmena, és curiós, si més no..., o si els esmena només en una qüestió parcial, resulta curiós que els critiqui. En qualsevol cas nosaltres pensam que en aquesta llei era necessari que hi hagués aquest aclariment, arribarà amb la Llei del sòl de manera més definitiva però era necessari. I respecte a la qüestió de les implicacions que això pugui tenir per les indemnitzacions, la nostra posició és que qui tingui dret a indemnitzacions o cregui que té dret a indemnitzacions lògicament que les reclami, hi té tots els drets, però el Govern el deure que té és defensar els interessos públics, els de tots, els dels doblers públics i els de la protecció, i en aquest sentit aquest aclariment era necessari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Com que aquesta comissió l'objectiu bàsic que té és el debat de les esmenes que es mantenen en aqueixa llei, jo la veritat és que venia, i així ho he fet, disposat a escoltar la defensa i els arguments del portaveu del Partit Popular respecte d'aqueixes esmenes. Jo he agafat quatre notes i aprofitaré el mateix fil de la seva intervenció per marcar també la posició del nostre grup respecte de la llei i respecte de les esmenes també que s'hi mantenen.

Pel que fa referència al contingut global de la llei -una primera reflexió- podríem dir que hi estam d'acord, amb una primera frase que ha deixat caure el Sr. Juan Cardona, i és que aqueixa proposta de llei té com a objectiu bàsic ordenació del territori i preservació del paisatge. En això hi estam d'acord; el que passa és que aquest acord dura poc, així d'entrada, perquè quan un baixa a terra d'aqueixes frases que poden ser titulars i posa peus a terra, com dic, ens adonam que tant l'argument i les esmenes que es mantenen no donen peu a poder pensar que el que s'ha dit en aqueixa primera frase realment és l'objectiu buscat pel Grup Popular.

Llavors també comentaré especialment per què, però volia fer prèviament referència a dues qüestions que s'han esmentat per part del portaveu del Grup Popular. S'ha parlat de documentació necessària; a veure, evidentment cada grup pot pensar que es necessita per tramitar un projecte de llei una cosa o l'altra. El que és indubtable és que des del nostre punt de vista, quan tant el Govern com els mateixos òrgans del Parlament decideixen que la documentació aportada per tramitació d'un projecte de llei és correcta i és adient, des del nostre grup no podem més que pressuposar que allò que s'ha presentat és més que suficient per mantenir un debat parlamentari respecte del projecte de llei. Per tant, deixant això clar, crec que independentment de quina és l'opinió del Partit Popular sobre aquella documentació que faltaria o que no faltaria, el projecte presentat està en disposició de seguir la seva tramitació i per tant d'anar a allò que s'està buscant.

S'ha fet referència concreta també a uns informes i a unes consultes. Primer s'ha dit que si hi havia interpretat...; jo, si no ho record malament, fins i tot va ser una mala interpretació per part d'un mitjà de comunicació en concret, que sí va fer referència a informes del Parlament quan no era així, no eren tan sols informes del Govern, sinó que el que s'havia fet eren consultes jurídiques respecte d'alguna qüestió puntual a la qual fa referència aqueixa llei.

Sobre el tema puntual també que ha reclamat i que demana el Grup Popular de la necessitat d'un informe econòmic, evidentment a ningú no s'escapa que l'aplicació d'aquest projecte una vegada aprovat, més prompte o més tard en tindrà, de repercussions econòmiques. El que és molt difícil avaluar en aquest moment és el cost real que tindrà l'aplicació d'aqueixa llei, i jo crec que si hem de ser clars i contundents no ens ha de bastar, com demana el Grup Popular, amb un informe només que pogués ser aproximatiu o que marqui unes xifres, perquè aqueixes xifres podrien estar a dia d'avui molt, molt, molt allunyades del resultat final, tant per dalt com per baix, ningú no ho sap. Per tant, reconeixent que s'haurà de fer front segur a algun tipus d'indemnització, marcar-la en aquest moment no es considera tampoc ni tan sols necessari.

Deia que hi ha diferència entre el que diu com a titular i el que es defensa quan un posa peus a terra, i es nota especialment també amb un comentari que s'ha fet sobre el que són mesures urgents, i deia el portaveu del Grup Popular que cinc articles concretament fan referència a temes puntuals de sòl urbà. Bé, evidentment tot parteix d'un antecedent, i és d'un frustrat projecte de llei de sòl de la passada legislatura, que suposadament havia de regular i establir un marc global sobre el tema de territori i urbanisme en aqueixes illes que va ser avortat en el seu moment pel mateix grup presentant, és a dir, el Govern, i que va deixar en una situació no diré de confusió, perquè portam molts anys aplicant una normativa dispersa, això sí ho admetré, però no amb un resultat que és el que tenim. Per tant quina és la urgència?, la urgència és reconduir, entre altres coses, uns criteris mínims que permetin al Govern treballar amb tota tranquil·litat en la futura llei de sòl d'aquesta comunitat autònoma sense estar pendent d'algunes actuacions puntuals i concretes que afecten el sòl urbà d'aquestes illes.

I, en segon lloc, què s'ha de reconduir? S'havia de reconduir allò que es va desfer la passada legislatura, que va ser el criteri d'homogeneïtat de la gestió territorial a les nostres illes, i és aquesta marcada diferència d'aplicació d'una mateixa llei respecte de Mallorca i de Menorca i el que feia referència a Eivissa i Formentera. Jo crec que l'objectiu bàsic que busca també, entre altres, aquesta llei de mesures en matèria territorial és recuperar coherència de gestió territorial, i que aqueixa coherència, una vegada aprovada mitjançant aqueixa llei, permeti al Govern treballar amb absoluta tranquil·litat i garantia en una bona i futur llei de sòl per a aquestes illes, això d'entrada.

Dit això com a comentari global i general, entraré i ho faré seguint la mateixa exposició que ha fet el portaveu del Grup Popular. Ha fet referència a dues esmenes, 908 i 909, que parlen de la reserva de sòl, i diré que tan a una com a l'altra, si un llegeix la proposta que ens fa el Partit Popular i el text del projecte podem entendre que les propostes del Partit Popular, entre altres coses, deixen moltes coses enlaira, no entren en algunes consideracions concretes, en què sí ho fa el projecte de llei que està en tràmit, i per tant entenem que el que hi ha és bastant més clar. A més que l'esmena 909, que proposa una disposició transitòria, entenem des del nostre punt de vista que suposa una certa contradicció amb el que es manté sobre el mateix tema a l'esmena 908, i per tant crea una certa confusió, provoca incertesa i no ajuda a allò que sempre hem parlat de seguretat jurídica. Per tant entenem que queda millor regulat tal com està el projecte actual i entenem que és la millor opció.

Llavors s'ha parlat de les esmenes 910, 11 i 12, que són molt concretes i que fan referència a la Llei de mesures específiques, que per a mi és el paradigma d'allò que he dit abans que va suposar aqueixa claríssima discriminació o greuge comparatiu, si es vol dir així, a l'hora d'aplicar la gestió i la política territorial a les nostres illes, perquè era una llei de mesures específiques per a Eivissa i Formentera. No repetiré el que he dit tantes vegades, del que des del nostre punt de vista va suposar de greu problema per a les illes d'Eivissa i Formentera l'aprovació d'aqueixa llei específica, però sí que vull fer referència a un comentari que ha fet el portaveu del Grup Popular, que deia que si es derogava el que es proposa amb aqueixa llei de mesures urgent el Pla territorial d'Eivissa i Formentera quedaria en una situació incòmoda. Home, jo només

recordaré una cosa: el Pla territorial d'Eivissa es va aprovar sense cap problema conscients que infringia o, diguem-ho, no s'adaptava a nou lleis i a un decret autonòmic, però no hi va haver inconvenient per aprovar el pla territorial conscients que incomplia la normativa vigent. Què va passar?, que llavors es va haver d'aprovar aqueixa llei de mesures específiques perquè la llei s'adaptàs al PTI, la qual cosa és una incongruència d'aplicació de gestió territorial. Els plans territorials s'han d'adaptar a la llei, no les lleis al pla territorial, i aqueixa és la coherència que es recupera amb aqueixa llei actual. Per tant tampoc no hi ha d'haver cap inconvenient que si s'aprova tal com està i per tant es deroguem, el Pla territorial d'Eivissa es pugui modificar sense que això suposi cap trauma ni urbanístic ni territorial, ni jurídic tampoc, perquè l'únic que ha de fer és, una vegada derogat tot això, el pla territorial adaptar-se a la normativa vigent i punt.

S'ha comentat que hi havia un tema també que feia referència -s'ha dit expressament- sobre Ses Variades. Jo només diré una cosa: s'ha fet aquí una afirmació que entenc des del meu punt de vista que no és correcta, s'ha dit que hi ha un acord entre el consell i l'Ajuntament de Sant Antoni, i pel que jo conec no existeix tal acord i també, ja que s'ha dit, jo ho volia deixar així també de clar.

Sobre l'esmena 914, que és la que, com s'ha dit per part d'algun altre portaveu, realment proposa la incorporació de nou sòl a protegir, jo crec que és una de les esmenes que causen un cert impacte per la contradicció que pressuposa per si mateixa, ja que en alguns casos veim que les esmenes proposen desprotegir, que les esmenes proposen derogar aquells articles i aquelles propostes del Govern que directament protegeixen i que sí persegueixen aquest objectiu de protecció i, per un altre, amb una esmena ens presenten la protecció d'un terreny. Un no té molt clar què vol el Grup Popular, si protegir o desprotegir, si incrementar l'àmbit de protecció o reduir-lo. Per això entenem que és una mica kafkiana.

Un altre grup que ha esmentat el portaveu del Grup Popular són les esmenes 913, 15, 16 i 17, que es refereixen a l'article 9. Jo crec que aquí el que es proposa és directament eliminar àmbit de protecció a Eivissa, perquè precisament del que es parla és que aquells quatre espais a protegir a l'illa d'Eivissa, dos d'ells directament s'eliminen i els dos que queden per un costat es parla de fer un pla especial a un, i per l'altre només aplicar-lo si hi ha un consens o el consentiment previ dels propietaris. I aquí també voldria fer referència a una afirmació que ha fet el portaveu del Grup Popular sobre l'alcalde de Sant Josep, que diu que hauríem de llegir que darrerament ha dit que no s'havia de fer res sense el consens, sense l'acord amb els propietaris. Jo estic segur que si ho llegim bé la interpretació que s'ha de fer és que l'alcalde de Sant Josep, com tots nosaltres, desitja, a l'hora d'aplicar protecció territorial, el més ample consens possible, i si és possible que els propietaris hi estiguin d'acord, benvingut i moltes gràcies, però no dirà, ni l'alcalde de Sant Josep tampoc, que la protecció del territori pugui ser aplicable únicament i exclusivament mitjançant o amb l'acord previ o el consentiment previ dels propietaris. Segur, segur que això no ho ha dit l'alcalde de Sant Josep, Sr. Juan.

I passem a un altre bloc, que són dues esmenes, la 918 i la 919, que fan referència al tema dels camps de golf. Aquí novament es pretén tornar..., es dóna una passa enrere perquè tornam a allò que estam intentant derogar del que es va aprovar la passada legislatura. He dit que la Llei de mesures específiques entre altres coses era una contradicció perquè suposava un diferent criteri d'aplicació de gestió territorial respecte unes illes de les altres, i aquí ens trobam amb els camps de golf, que per part del Partit Popular se'ns proposa exactament el mateix. Jo crec que no hem d'arribar a això, no podem acceptar això i el criteri ha de ser únic. Jo crec que amb la proposta que surt d'aqueixa llei de mesures queda clar allò que serà estrictament necessari per poder autoritzar algun camp de golf, si s'ha d'autoritzar, a qualsevol punt; es deroga la llei actual de camps de golf perquè és la base que permet que es construeixin i que es facin camps de golf amb oferta complementària i que per tant permeten determinades especulacions territorials i urbanístiques al voltant d'aqueixes instal·lacions, i això crec que ni és bo ni és desitjable.

Sobre el tema de l'esmena 920, el manteniment de les llicències, bé, jo crec que ja hem comentat entre nosaltres en diferents converses que hem tengut que serà una esmena a la qual ja parlarem, perquè està allí, sobre el criteri a aplicar o si és modificable o acceptable o no acceptable, com alguna altra d'aqueixes esmenes a què avui estam fent referència, que potser a l'hora del ple puguem tenir des del nostre grup i des dels altres potser una opinió diferent a la que avui mateix estam marcant.

I per anar acabant, sobre les esmenes específiques, quan es parlava de la 921 i es deia que..., la que fa referència al sòl escollit per a la depuradora del municipi d'Eivissa, que vull recordar que no dóna servei només al municipi d'Eivissa, sinó que en dóna també als de Sant Antoni i Santa Eulària en alguns casos, que tornar sobre això mateix, que sí és una proposta que en el seu moment es va considerar acceptable, després dels resultats electorals el consens sobre aqueixa infraestructura ha canviat radicalment; el consens és un altre, hi ha acord total, no tan sols que és desitjable no construir una instal·lació d'aqueixes dins una ANEI, però no pel simple fet que sigui un ANEI, té altres problemes, això: l'altitud de 150 metres, que provocaria, entre d'altres, un excés de consum energètic a l'hora d'establir els bombijos necessaris per arribar a aqueixa infraestructura, i d'altres que, com dic, són tan simples com que per una proposta del Partit Popular no rompem el consens de tots aquells que pensam que es pot construir aqueixa infraestructura a un altre lloc i que donarà un millor servei del que sense cap dubte donaria construït allí dalt.

I per acabar dir directament que, com he dit abans, la intervenció i les propostes que es veuen via esmenes del Partit Popular provoquen o proven, com he dit abans, una certa incongruència, i ens agradaria que, ja que hem demostrat que podem arribar a consensos i ho hem demostrat amb l'altra llei que estava en tràmit en aquest parlament, la de sòl per a habitatge, jo tenc clar també que no serà possible el consens absolut, com ho va ser amb aquella llei, però sí que no vull perdre l'esperança que de cara al plenari poguéssim arribar que el text final que es pugui aprovar es faci amb el màxim consens possible, i em referesc amb això que, si hi ha discrepàncies, procurem que siguin sobre el menor nombre d'articles de la llei possible, i si hi ha consens en una gran part del contingut d'aquesta llei, estic segur que tots ho agraiem i a més tots ho aprofitarem i no estarem obligats ni pendent de quan governem veure què han fet els altres perquè el primer que hem de fer és canviar-ho. No, si ho aprovam tots i hi estam d'acord segur que tndrem garantia que durarà molt més governi qui governi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Ara en torn de rèplica té la paraula el Sr. Juan Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo voldria contestar per ordre d'intervencions, però primer de tot vull agrair al Sr. Vicens, portaveu d'UM el tarannà i el seu to de l'explicació, almanco hi ha un grup..., també el PSOE a darrera ho diu i ho agraeix, és possible que ens posem d'acord en alguna cosa, és que fins i tot quan els donam la raó ens renyen. Jo ja no sé com m'he d'expressar, si algú repassa la meva anterior intervenció ha estat exquisida amb el respecte als altres, no he dit absolutament res dels altres. I resulta que aquí som més o manco que delinqüents. Jo crec que parlar que es vol contribuir d'una forma efectiva a protegir els espais naturals, quan únicament en la proposta del Govern i la proposta dels grups majoritaris s'està protegint sòl urbà i s'està desclassificant sòl urbanitzable o urbà per convertir-lo en ANEI, a mi em pareix un absurd.

I quan estam parlant de protecció d'espais, jo entenc que hem de parlar dels valors dignes de protecció. A mi em pareix que una carretera, com els carrers que hi ha a Roca Llista, com els carrers que hi ha a Punta Pedrera, o com els carrers que hi ha a altres indrets que ara es protegeixen, no sé si té les condicions per ser una ANEI. Per això jo he parlat de noves aportacions i a mi segons qui donar-me segons quines lliçons pel fet que fa més temps que crida, no me les ha de donar. El problema que tenen molts és que quan parlen d'arribar a acords amb altres que no són de les seves idees els surt febre i a mi no em molesta posar-me d'acord amb persones que no pensen com jo, de cap de les maneres, no em molesta. Que ens diguin que mitjançant les nostres propostes estam intentant desprotegir territoris..., a mi m'agradaria que em diguessin quines propostes hi ha de desprotecció.

A la proposta que vostès han fet de quatre espais de protecció, a dos els posam condicions, als altres no els deim res i això és desprotegir. I les condicions són una cosa que ara estan pactant amb els propietaris de Benirràs, una. I l'altra deim un compromís, escoltin, posin-se d'acord amb els propietaris, perquè el conseller de Medi Ambient d'aquest govern ha dit que no faria res si no està d'acord amb els propietaris. El batle de Sant Josep, crec que és al diari d'avui o d'ahir, diu que ho vol fer d'acord amb els propietaris. Nosaltres hem posat això per escrit. Si els molesta, ens sap molt de greu, però és el que hi ha. Jo no pretenc ni agreujar ningú, ni discutir amb ningú i no canvio de tarannà, tenc exactament el mateix que al principi. Parlar, i ens critiquen, de l'excepcionalitat normativa, i ens diuen que ho feim molt malament i com és possible que diguem que la Llei de camps de golf no s'apliqui a Mallorca i a Menorca i sí s'apliqui a Eivissa. Vostès s'obliden que varen fer una moratòria de camps de golf només per a Eivissa, no va ser una llei que es va aprovar precisament l'única vegada que el Parlament s'ha reunit en el Consell d'Eivissa.

No se'n recorden vostès d'això? Qui va començar a fer aquestes excepcions no va ser precisament el Partit Popular, qui va començar aquestes especialitats no va ser precisament el Partit Popular. A mi no em pareix malament que diguin que no volen que hi hagi oferta complementària als camps de golf, d'acord, modifiquin la llei i diguin que s'exclou l'oferta complementària, ja està. Ara, a mi em pareix que és més raonable que en lloc d'un interès general, que a més a la llei ja t'exigeixen aquest interès general, hi hagi una norma objectiva que reguli exactament com serà i qui té dret pot fer-ho i qui no té dret no pot fer-ho. Però posar una norma que diu que els camps de golf es podran denegar per raons d'oportunitat, és com a mínim perillós. Em permetran que els digui això. A mi no em molesta que hi hagi un interès general, a més, és el que diu la llei. Però insistesc en una cosa, vostès critiquen una cosa que vostès varen fer justament a l'inrevés, evidentment, però és el que vostès varen fer quan governaven l'altra vegada.

Hi ha una cosa que encara em reafirma més quan jo demanava els informes jurídics i tècnics. Mirin, respecte de les variades, la Sra. Suárez diu que pretenem que no es protegeixi i que no es desclassifiquin Ses Variades. Públicament el Sr. Boned, ho dic amb tot el respecte i si m'equivoc ho reconeixeré, ha dit que les disposicions d'aquesta llei no afecten les variades. El Consell d'Eivissa diu que sí, però no se sap quan. Ningú no sap exactament en aquest cas concret com queda la situació. Home, seria bo si hi ha informes del Govern que diuen una cosa o l'altra, maldament siguin verbals, tenguem la nota verbal aquí i ens (...), tal vegada retirariem l'esmena perquè si diuen que no afecta, o diuen que afecta i de quina manera, ens aclaririen la norma. Ho entenen? És una qüestió que jo crec que val la pena tenir clara.

Hi ha una cosa que em fa reflexionar, els sap greu que els proposem una àrea per protegir, els sap greu. Ja dic que no hem pretès desprotegir res d'allò que vostès han fet, no ho han dit, m'estava referint a la portaveu del Grup Mixt, Sr. Boned, no estic... No hem desprotegit res, afegim una cosa que creim que sí té valors a protegir (...). Per cert, estic disposat a canviar-los els nom, propòs que es digui àrea Marian Suárez i si no li agrada que hi posi el nom que vulgui. Però perquè es pugui protegir, el que vostès vulguin. Ara, que em diguin que no és una àrea digna de protecció..., serà perquè no està urbanitzada,

efectivament i que la menyspreïn d'aquesta manera per què ho proposa el Partit Popular? Si és una cosa que té valor, que es respecti i, si no, vostès mateixos són els responsables d'aquestes decisions. Però dir que és millor pagar per protegir que no pagar per destruir, a mi em pareix molt bé, per què no els ho conten als de Cala Bassa i Cala Conte, Sra. Suárez? Vostè mateixa els va dir que s'havia de protegir i que s'havia suprimir la urbanitzable de Cala Conte que s'estava construint i que al final no es lleva per qüestions de pressupost.

Com veuen, hi ha moltes maneres de parlar. Jo he intentat al principi procurar l'acord i procurar posar les coses el més senzilles possible per arribar a acords, però ens podem tirar els trastos pel cap quan vulguin i de la manera que vulguin. Crec que sincerament no val la pena.

Com deia, vull agrair al Sr. Vicens les seves paraules perquè crec que efectivament fa falta poder arribar a un acord i crec que podem arribar a acords, si volem. Si no es vol és difícil que un tot sol pugui fer-ho i estic encantat de poder arribar a algunes transaccions amb vostè en el plenari. Amb això agaf també el comentari del Sr. Llauger, "el PP no perd cap ocasió". Nosaltres, Sr. Llauger, som a l'oposició, nosaltres no manam, qui perd l'ocasió és el que governa, no ho oblidí mai. Vostè perd l'ocasió. I li vull recordar una cosa, miri, a la Llei d'habitatges de protecció oficial hi va haver un acord, perquè vostès retiraren la llei, perquè vostès s'assegueren i discutiren, aquí no han volgut discutir res, o ja s'ha oblidat de com varen fer els tràmits de penència? Ni tan sols vàrem defensar les esmenes. Les nostres sí, les altres es voten i es diuen que no i punt.

Aquest és el sistema d'acord que té vostè per costum admetre. Jo crec que si vol que hi hagi acord, primer ens haurem d'asseure, discutir i hi haurà esmenes que agradaran i esmenes que no i a partir d'aquestes postures tothom haurà de cedir. Jo no pretenc que les esmenes del Partit Popular s'imposin i es digui que no es poden tocar. No ho he discutit mai. Si hi ha qualsevol proposta que la millori estic disposat a acceptar-la encantat i si les vol redactar vostè les pot redactar vostè. Però no diguin al Partit Popular, que és el que no té els vots suficients per governar i per tant, per dur endavant els seus criteris, que perd una ocasió. Qui la perd són vostès que no volen escoltar els altres i els que no són del seu equip.

I, miri, això de menysprear les propostes dels altres, com la que hem fet a Cala Blanca i dir que nosaltres no vàrem fer res per protegir, li recordaré que a Cala Blanca hi va haver una norma cautelar, aprovada pel Consell de Mallorca, quan governava UM amb el Partit Popular i vostès han deixat caducar. I per això han hagut de demanar-ho i proposar-ho de manera urgent, perquè crec que era necessari. I si vostès no compleixen amb les seves obligacions, no passa res, però assumeixin vostès la seva responsabilitat i no desplacin la culpa cap als altres.

Parlar d'urbanisme a la carta quan estan fent la relació una per una i àrea per àrea és una mica fort. Però això ho deixarem, això que em diu vostè de la diferència entre Eivissa i Mallorca, que a Mallorca ho fan tot perfecte i a Eivissa som tots una colla rara que no protegim i no feim coses bones i els mallorquins sí. Li vull recordar que l'única proposta d'un espai que no està construït, que no està edificat i que mereix protecció afecta una àrea d'Eivissa, del Partit Popular, Sr. Llauger, vostè mateix. I lament, ho dic de ver, que pretenguin arribar a un acord amb un altre partit a base de desacreditar l'altre partit. Assegur a tots els grups d'aquesta cambra que la voluntat del Partit Popular és arribar a un acord sobre les nostres esmenes o sobre els plantejaments que es puguin fer i que nosaltres estam disposats a modificar, retirar, canviar o fer el que faci falta amb les nostres esmenes per tal d'arribar a un acord.

I finalment una referència, com és natural, al portaveu del Partit Socialista. Li agraeisc de ver, Sr. Boned, que hagi entrat a l'examen de les esmenes perquè indica que se les ha mirat. No sé si tots han fet el mateix i li agraeisc que ho hagi fet i li agraeisc també la seva oferta d'arribar a transaccions sobre les esmenes que presenta el Partit Popular. Però hi ha una qüestió que li vull dir, quan vostè parlava sobre la documentació necessària. Miri, quan parlava de memòria econòmica, vostè mateix reconeix que hi ha costos econòmics i vostè mateix reconeix, ho sabem tots, que aquí hi haurà despesa per part del Govern. Jo he defensat que no necessitam una determinació exacta, entre altres raons perquè al final seran els tribunals els que determinin el valor de les indemnitzacions a pagar.

Per tant, és impossible que el Govern certifiqui, però sí que el Govern ha de fer un càlcul. Jo comprenc que hi ha un inconvenient per al Govern per fer aquest càlcul i és simplement que si posa per escrit i no són les valoracions que pensa que s'han de donar als terrenys que es desclassifiquen, aquesta valoració és el mínim que haurà de pagar i pot ser utilitzada en els tribunals per defensar aquests criteris. Però això que és pura estratègia de cara als jutjats no pot interferir la tramitació d'una llei, no pot impedir la redacció d'una llei i no pot evitar el coneixement per part dels diputats a l'hora de portar una llei de quina és la valoració que fa el Govern d'aquestes indemnitzacions, compren? Aquesta és la intenció que té aquest grup, conèixer quina és la valoració i no en feim d'això qüestió de si la valoració és més alta o més baixa a l'hora de la realitat, sigui responsabilitat del Govern, no. Senzillament volem que es compleixin les previsions.

El mateix li dic quan parlava dels cinc primers articles, de la determinació de la classificació de sòl. Efectivament, jo no he entrat a discutir la qualitat de la redacció dels articles, jo no he discutit que no sigui necessari, jo no ho he discutit mai. En això té tota la raó, jo no he discutit que no sigui necessari una definició del sòl urbà, jo no ho he discutit. Jo el que he discutit és que sigui el més urgent que necessitam per tenir l'ordenació territorial de les Illes Balears adequada, és necessari posar-la en aquesta llei quan s'està redactant la Llei del sòl. Això és el que estic discutint i per què? Perquè realment amb aquesta definició no solucionam l'ordenació territorial de Balears, necessitarem moltes més coses i el més urgent per tenir una adequada ordenació territorial de Balears no crec que sigui fer la definició de sòls urbans, necessitam altres coses. Simplement aquests cinc articles estan en aquesta llei per pagar menys, per pagar menys als titulars de drets.

Mirin a mi..., com que crec en la Constitució i en els drets dels ciutadans, crec que quan un..., quan l'administració actua, si afecta els drets individuals de les persones les ha d'indemnitzar, i és el que hi ha. I no hem de preconstituir la valoració, han de jugar net i això no crec que estigui bé, i ho he dit i crec que ho puc dir. I no necessit presentar esmenes perquè per a mi el problema no és la definició, sinó quan es posa aquesta definició i per què es posa en aquesta llei. Per això li ho deia i ho mantenc.

I clar després -i acab- em torna parlar de l'homogeneïtat del tractament legislatiu. Li torn recordar l'homogeneïtat del tractament legislatiu dels camps de golf a l'època del pacte. Han de ser coherents, veritat? De la mateixa manera que hi pot haver diferències, i a l'exposició de motius de la llei es parla del fet insular i la diferència dels territoris insulars, de la mateixa manera que això hi pot haver la resta. És a dir, crec que no és aquest el principi que guia aquesta derogació o la postura que pugui tenir el Partit Popular en contra de la derogació d'aquesta norma.

No consider que el Partit Popular quan estigui dividint els articles en dos grups estigui fent cap greuge comparatiu a ningú. No ho consider, crec que estam regulant precisament illa per illa el territori, les àrees, ja que entram en concret en àrees determinades, les àrees determinades. Ja que parlem de greuges comparatius, sí que consider que és un greuge comparatiu que a Eivissa hi hagi un consorci per envair les competències municipals i del consell i a Mallorca no. Això consider que és un greuge comparatiu. I no crec que sigui un trauma que es modifiqui, i li ho dic sincerament, el Pla Territorial d'Eivissa, no ha de ser un trauma, s'ha de poder modificar, només faltaria. S'ha de poder modificar el Pla Territorial d'Eivissa. Nosaltres consideram que el Pla Territorial d'Eivissa està bé. Vostès poden considerar que està malament, tenen vostès la majoria i el poden canviar. Ningú no discuteix això, el que passa és que també tenim dret a defensar el criteri que el Pla Territorial d'Eivissa està bé i, per tant, no és necessària aquesta modificació.

No entram en contradicció, Sr. Boned, quan estam proposant les modificacions a l'article 9 i la protecció de Cales del Sud perquè no estam desprotegint, l'article 9, insistesc, no estam desprotegint res. Dues de les quatre àrees no deim res sobre elles, les mantenim com vostès les han fet. A dues proposam un seguit de condicions. Per tant, no crec que això sigui eliminar àmbits de protecció o no crec que això sigui contradicció o desprotecció.

Finalment, Sr. President, ja acab, insistesc, crec que a pesar del to d'algunes intervencions, el Partit Popular no només no canviarà el seu signe de votació, permetre que es facin les coses, sinó que a més manté la seva voluntat d'arribar a acords i ofereix la possibilitat d'arribar a acords. És més, moltes de les negociacions que s'estan fent ara, no seran possibles si no s'utilitzen les esmenes del Partit Popular i no crec que sigui molt elegant menysprear les esmenes que presenta el Partit Popular, quan després tal vegada hauran de ser utilitzades per arribar a alguns acords.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juan. Ara en torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Marián Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Cardona, només faré quatre reflexions arran de la seva contestació. Vostè ha parlat de l'exquisidesa de la seva intervenció, jo crec que no pot dir el contrari de la intervenció del nostre grup. Jo crec que nosaltres hem estat absolutament exquisits, educats i hem dit les coses de la millor manera possible. Una altra cosa és que en el tema de fons hi hagi desacords, però el desacord, la discrepància no és manca d'exquisidesa. Per tant, jo li puc dir que jo sempre que estigui en desacord amb vostè o el grup que representa, jo sempre els ho diré i crec que no em pot acusar a cap moment ni de manca d'educació, ni de manca de formes, ni de res. Per tant, no sé si després té dret a rèplica, però li agrairia que reconegués també..., no té dret a rèplica, però després privadament ho pot dir, reconegui la meva exquisidesa també a l'hora de fer l'exposició.

Una segona observació que ha fet. Diu que a vostè li resulta fàcil posar-se d'acord amb qui pensa diferent a vostè. Home, és que posar-se d'acord amb els que pensen igual que un..., això és fàcil per a tothom. Per tant, si s'ha de posar d'acord amb algú és amb el que pensa diferent i en això estam. Jo li puc dir que per posar-me d'acord amb un grup, en aquest cas el Grup Popular, hi ha uns mínims que per a mi són innegociables. Per tant, pot ser que arribem a acords? Tal vegada sí, jo també li puc assegurar que tinc mínims que són absolutament innegociables i no perquè ho pensi jo, sinó perquè estic representant molts d'eivissencs i eivissenques que pensen d'una manera determinada. Per tant, jo li puc dir que nosaltres estam disposats a arribar a acords, tal vegada sí, ara li puc assegurar que en aquelles esmenes en què les Pitiüses queden dins l'excepcionalitat urbanística que vostès varen dictar la legislatura passada no ens posarem d'acord, la legislatura passada o les anteriors, no ens posarem d'acord.

I després una darrera observació en relació amb el tema de Cales del Sud, tal vegada m'he explicat malament, però ho tornaré repetir. El comentari que han fet en relació amb Cales del Sud és perquè hi ha una diferència substancial entre aquest espai i la resta dels espais. Cales del Sud no té una pressió urbanística i aquest va ser un dels criteris que es va triar i basta veure quins són els espais a protegir, tant a Mallorca com a Eivissa, i Cales del Sud no té aquest requisit. Això és el que li hem volgut dir. I segon, quan he fet referència al topònim he fet referència al topònim, Cales del Sud segurament respon a un nom comercial, nom comercial que en el moment en què es va projectar el que fos en aquella zona es va adoptar aquest nom. Cales del Sud dubto moltíssim que sigui un topònim eivissenc i nosaltres reclamam que si s'arriba a protegir aquest espai tingui el topònim que li correspongui.

Res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Suárez. El Sr. Vicens i Mir no intervindrà. Sr. Llauger, per part del Grup del BLOC de Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Sr. Cardona, jo no sé si nosaltres érem al·ludits quan feia referència als grups que els surt febre quan han d'arribar a acords amb el Partit Popular. En qualsevol cas jo li recordaria que per arribar a acords sobre Cala Marçal i sobre Cala Blanca no ens va sortir cap febre. No només no ens va sortir cap febre, sinó que vàrem estar satisfets i contents. Jo tal vegada he fet una broma que aquella fotografia de les pancartes em va semblar commovedora, però això no vol dir que no estigués content que el Partit Popular fes aquella proposta i que si això va ajudar a ampliar els àmbits de protecció bé està i reconegut sense cap febre. Ja m'agradaria que el proper plenari anassin amb una pancarta de Son Bosc o Es Guix o les que el Partit Popular triés. Per tant, no ens surt cap febre.

Com dic, per ampliar àrees de protecció ens podem posar d'acord, ara per exemple, perquè nosaltres fem una llei que digui que per fer un camp de golf hi ha determinades limitacions sobre oferta complementària, sobre motius pels quals es pot denegar l'interès general, sobre aigua, sobre edificabilitat, etc., i que vostès ens diguin que això s'apliqui a Mallorca i a Menorca, però a Eivissa no, sobre això la veritat és que ens costa molt posar-nos d'acord i no ho compartim perquè no hi estam d'acord. Tampoc no ens surt febre per dir que no hi estam d'acord. Vull dir que febres en aquest sentit en tenim poques. Per cert, parlant d'aquest tema de la nova regulació dels camps de golf, el Sr. Cardona ha dit que li sembla perillós que un criteri per denegar un interès general per a un camp de golf pugui ser la inoportunitat, i ho ha dit emprant un to que semblava que feia sinònim d'arbitrarietat, però aquí parla d'inoportunitat per raons de la seva incidència territorial o paisatgística en l'afectació de recursos naturals, l'oferta de camps de golf ja implantada, etc. És a dir, que no sigui oportú en funció de tots aquests criteris objectius i clarament quantificables.

En qualsevol cas, si per a vostè aquesta inoportunitat és equivalent a arbitrarietat tampoc no entenem com així ho accepta per a Mallorca i no ho accepta per a Eivissa i Formentera. Si per a vostè això és arbitrarietat, entenc que tampoc no li hauria d'agradar per a Mallorca i sembla que per a Mallorca ho accepta.

Respecte de si ens sap greu que proposin àrees. Bé, insistesc en allò que ja he dit abans, quan vàrem proposar l'ampliació de Cala Marçal i Cala Blanca no ens va semblar malament. Per tant, vostè no pot afirmar que ens sàpiga greu. En qualsevol cas per al tema de Cales del Sud o per al que sigui, tenim temps encara d'aquí a l'aprovació definitiva de la llei.

Dos o tres detalls més respecte del tema en què ha insistit sobre l'acord amb els propietaris en aquest cas fent referència a Cala Llentrisca i Sa Talaiaassa. Al marge que no ha quedat resolta la qüestió de per què aquí es demana aquest acord i a una altra banda no, a mi tampoc no em queda clar com una llei que estableix la necessitat d'aquest acord, després (...) si fa falta un referèndum, si fa falta l'acord de la totalitat dels propietaris, del 50%, del 51%, del 75%, quin és el criteri pel qual es pot aplicar que la llei digui que serà necessari l'acord dels propietaris. En qualsevol cas reiterar que nosaltres estam d'acord amb el màxim consens i el màxim diàleg, com no podria ser d'una altra manera.

Cala Blanca, li volia contestar perquè ha fet referència a Cala Blanca, a les distintes iniciatives, propostes i anades i vingudes sobre aquest tema que varen tenir lloc al consell insular abans d'aparèixer en aquesta llei. Efectivament, la història de Cala Blanca és llarga, ha tengut diverses iniciatives de diversos grups, diverses proteccions definitives i provisionals primer. En qualsevol cas el resum de la història, perquè el més important és el resum de la història i les dades fonamentals, no aquells accidents que hi ha hagut pel camí, és que el Partit Popular governava la legislatura passada a Andratx, consell i Govern, i no hi va haver protecció definitiva a Cala Blanca i ara hi ha protecció definitiva a Cala Blanca. Aquest és el resum de la història i això és el que és important.

I una darrera cosa respecte de la qüestió que sembla que no li ha agradat la frase que el Partit Popular perd una ocasió. Jo no estic parlant de qui perd l'ocasió en el sentit de si això es fa per unanimitat, si beneficia el Govern o beneficia l'oposició. No estic parlant en aquest sentit d'aprofitament polític que, en definitiva, és bastant irrellevant. Jo crec que el Partit Popular perd l'ocasió de, una vegada que hi ha una proposta de protecció, no situar-se una altra vegada proposant limitacions i proposant rebaixes. En qualsevol cas és una reflexió que ha de fer ell, per tant, si la reflexió molesta..., cadascú que faci les reflexions sobre les ocasions que perd, i amb això té raó.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. El Sr. Boned per part del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Breument, simplement per fer dues consideracions de la intervenció del Sr. Juan Cardona, algunes generals i alguna altra més concreta. M'ha paregut entendre que posava en dubte si realment hi havia voluntat d'arribar a algun tipus d'acord en alguna qüestió i ha posat com exemple la feina a ponència, allà on no es va poder debatre això. Jo només li contaré una anècdota perquè m'agradaria que quedés com això. És clar que vostè a la passada legislatura era conseller del Govern, per tant, no va participar a gaires ponències els passats quatre anys.

Jo sempre recordaré la primera ponència a què vaig assistir, hi assistia com a ponent amb el desaparegut company Xisco Quetglas, no record quina llei era, però sempre recordaré..., clar, Xisco Quetglas també venia de temps enrera, d'un tràmit en ponència molt diferent, segons m'han contactat perquè no he tingut l'oportunitat de viure-ho. Record que quan va arribar allà va proposar el mateix, parlem article per article i esmena per esmena a veure què dius tu, què dic jo, què podem arribar a consensuar, en què no ens posarem d'acord, si deixam alguna cosa enllestida o si ho deixam tot per un altre... La resposta va ser, no hi ha res d'això. Ell es va sorprendre i jo em vaig quedar així perquè era a la primera ponència que assistia, així de clar li ho dic. Vull dir que aquest costum que les ponències en aquests moments siguin com són la va instaurar el seu grup parlamentari a la passada legislatura. Només perquè quedi clara la qüestió sobre el tema del tràmit de ponències. Fins la passada legislatura a les ponències no es treballava així, va ser instaurat pel seu grup la passada legislatura.

Dit això, passem al tema de la memòria econòmica. Li ho repetesc, són diferents criteris, diferents maneres d'entendre la necessitat de documentació per a una tramitació, vostè és molt lliure d'entendre que es faria necessària una memòria econòmica i ho pot fer i pot interpretar el raonament que nosaltres feim que no és necessari molt lliurement, ja ho ha fet. Li puc assegurar que els arguments que avalen la nostra postura són molt lluny d'aquestes sospites malicioses que ha expressat el portaveu del Partit Popular, li ho puc assegurar.

Miri, parlàvem de sòl urbà, d'aquests cinc articles i ens deia vostè que si realment això és el més urgent. Jo li dic una cosa, jo puc admetre que això no sigui el més urgent, però si aquest projecte de llei contempla qüestions que són realment urgents, i en això crec que fins i tot vostè coincidirà, i a més n'inclou d'altres que no són tan urgents no posen cap obstacle ni destorben en la tramitació d'allò que és més urgent i entenem que sí ajuden a tramitacions de futur, crec jo que no fa cap mal ni és cap obstacle que aquests cinc articles que fan referència al sòl urbà estiguin també aquí inclosos.

I ara sobre tres temes puntuals, i com he dit al principi sempre amb ànim constructiu, miri, vostè ha dit, sobre el tema de -i això és un comentari que ja he sentit tant a vostè com a altres portaveus del seu grup parlamentari, hi han fet referència en diverses ocasions-, quan parlem de les crítiques que, des del nostre grup com a mínim, han fet a determinades normatives aprovades en matèria territorial, específiques per a Eivissa i Formentera, vostè sempre treuen aquesta famosa Llei de golf a la proposta. Jo li vaig a dir una cosa, jo coincideix amb vostè, coincideix amb vostè en què allò no va estar ben fet, ara allò de tu això i jo més no em serveix; per tant, si vostè creu que era incorrecte allò del camp de golf em pareix que li hauria de parèixer nou vegades incorrecte la proposta que vostès aprovaren per a Eivissa, perquè modificava la seva proposta, nou lleis, i la del govern del pacte una. Repeteix, coincidim, no em pareixen bé ni una ni l'altra, però ni una ni l'altra; per tant, nosaltres ens equivocàrem una vegada, si ho entenem així, i vostès s'han equivocat nou vegades, la balança en aquest cas, el plat pesa més el seu.

Sobre el tema, ens ha dit vostè que el projecte de llei únicament contempla sòls urbans que desclassifica i que vostès són els únics que fan una proposta de protecció d'un sòl que no té perill d'urbanització, que és aquest de Cala de Sud. Jo li diré, no és així, i li posaré un altre exemple, que jo sàpiga a Cala d'Hort no hi cap ni un carrer als quals vostè ha fet referència, ni voravies posades, ni res d'altre, i a més això em du a una segona contradicció, perquè vostè, via esmena, sí presenten que a Cala d'Hort, concretament, és necessari, com he dit abans, el consentiment dels propietaris per aprovar una protecció d'aquell territori, però en canvi -i també potser m'ho explicarà vostè- quan fa la proposta de protecció de Cales del Sud no fa referència al propietari, no sé si és un lapsus, perquè..., són de diferent ventrada els propietaris d'un lloc i els de l'altre, i això doncs queda així en l'aire. Jo també li deix així, perquè vostè si m'ho vol explicar m'ho expliqui.

I per acabar, sobre el tema del consorci. Jo no puc estar d'acord tampoc amb el tema del consorci, perquè vostè diu que bàsicament provoca o és una invasió de competències municipals, i jo li diré que novament és una interpretació, perquè si vostè llegeix, agafa la llei, que ho ha fet, estic segur que se l'ha llegida a fons, però si a vostè no li interessa dir el que diu exactament, per raons purament polítiques, però si llegeix el que posa veurà que posa que el consorci estarà compost pel Govern balear i pel consell insular, i al qual se sumarà voluntàriament i, per tant, no se l'obliga, supòs que si ho fa així en cap cas es podrà considerar invasió de competències, s'hi sumarà el municipi afectat directament. És desitjable? Des del meu punt de vista no és desitjable, és necessari, perquè, efectivament, totes les administracions afectades per una qüestió haurien d'estar representades en allò que segurament es pot proposar com a solució a aquest problema. I per tant, seria desitjable que en el consorci hi fos el Govern, hi fos el consell i hi fos l'ajuntament directament afectat, i entre tots cercar la solució, i així, Sr. Joan Cardona, li puc assegurar que no hi haurà cap tipus d'invasió de competències.

I res més, jo crec que repeteix l'esperança que, fins i tot, miri el que li dic: si vostè s'ho pensa, amb aquests cinc articles de sòl urbà, que dóna la sensació que vostè és més reticent i el seu grup no hi està tan d'acord, si tots cedim una miqueta podria dir que ens podríem posar d'acord si no en tot en un elevadíssim grau o un elevadíssim percentatge d'aquest projecte de llei que avui està en tràmit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Ara, per a fixació de posicions dels grups que no han intervingut, té la paraula l'Hble. Sr. Mayans i Serra.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, president. El portaveu del Partit Popular em diu que faci via, no m'estendré molt i ho deixarem per al Ple, però crec que he de fixar la posició del que opín d'aquesta llei, en ponència no, perdó, en comissió, i també de les esmenes que ha fet el Partit Popular. Crec que hem de tenir en compte una dada, hem de tenir en compte que la moratòria del Decret de mesures urgents es va fer el novembre del 2007, i llavors diré per què.

I llavors, analitzant per localitats, que és quan es veu directament la influència de les normes o els decrets urgents que es van aprovant, posem el cas, com ha dit abans la companya del Grup Mixt, la Sra. Marian, evidentment un és diputat del Parlament però també és diputat de l'illa que representa, les dues coses a la vegada, i per tant jo li propòs que ella i els eivissencs que per proximitat tal vegada ho puguin fer millor faci un exercici, i li diré per què: abans s'ha citat la zona d'emergència, que és Eivissa i Formentera, pareix que estiguem en guerra, i jo no crec que hi hagi cap zona d'emergència a cap banda i que de les 14 esmenes 10 fan referència a Eivissa i a Formentera; l'exercici consisteix en: superposin vostès damunt un plànol, damunt un mapa les normes que afecten ara mateix Formentera, LIC i ZEPA derivades de la Xarxa Natura 2000, la Llei de costes, la delimitació famosa, LEN, zones protegides per les normes subsidiàries i el parc natural. Jo ho he fet moltes vegades perquè, evidentment, em toca aquest tema a diari i en queden poquets de llocs, en queden poquíssims.

Convid els diputats, torn repetir, que facin aquest exercici, garanteix evidentment una protecció excepcional de l'illa de Formentera, no estic fent judicis de valor, estic simplement revisant la normativa actual, hi haurà gent que dirà que està molt bé i hi haurà gent que dirà que no està tan bé.

Referent al golf és un tema que no em preocupa, és evident que no em preocupa per les dimensions que té Formentera, no sé si hi cabria escassament un tir de pràctiques.

Per tant, no entraré a analitzar article per article, parlaré un poc de manera global de la llei i d'alguns aspectes concrets, m'he llegit detingudament la llei moltes vegades, els articles també i les esmenes evidentment també i crec que he fet la part de feina que em pertocava fer com a diputat, així també com ho han fet els diputats d'Eivissa i d'altres illes per introduir les seves peticions o particularitats. Ho vaig fer saber també al president del Consell de Formentera i li vaig explicar a què consistia aquesta llei, supòs que ell deu saber més coses que jo, té via directa amb el Govern, i si no és així, crec que malament, no? És un tema que li vaig comentar, un tema complicat, un tema polèmic a l'illa de Formentera, que és el càmping, el famós càmping de Ca Marí, no he fet cap esmena en aquest sentit i explicaré per què. Crec que es pot evitar, ho crec sincerament, sense pagar cap indemnització, que se n'ha parlat aquí moltes vegades, de les famoses indemnitzacions que per part del Partit Popular es demanava un informe i el Partit Socialista diu que encara no toca; la conclusió deriva d'un informe que es va començar a elaborar quan jo era vicepresident del Consell d'Eivissa i Formentera, li he dit sempre al Consell de Formentera, al seu president, que els assumptes importants, assumptes anomenats d'Estat, hem d'anar tots en el mateix sentit i per tant, fruit d'aquestes converses i de les cartes que ens hem anat enviant, és la no presentació d'aquesta proposta dins

l'article 9 d'incloure aquest terreny dins aquesta Llei de mesures urgents. I per tant, seguint un poc amb el camí que es du que és evitar aquesta instal·lació que ningú no vol, sense pagar cap indemnització.

Evidentment, em reservo tot el dret del món que, si dins els tràmits parlamentaris que queden a aquesta llei, i les negociacions, que no diré quines són, que es duen a terme en el consell no van bé, poder presentar *in voce* qualque esmena.

Tampoc no és molt normal que a dia d'avui no sapiguem fins quan serà en vigor aquest decret de mesures urgents, aquesta famosa moratòria, jo crec que crea una inseguretat jurídica important, reconeguda públicament per alguns sectors. Supòs que, com puc pensar que s'imaginem, evidentment els promotors i propietaris no es quedaran aturats, també s'ha citat aquest tema i preparant els recursos per defensar el que creuen que són els drets.

Hi ha al dia d'avui un tema important i de funcionament diari dins tots els ajuntaments i els consells, és el tema de les parcel·les afectades parcialment per la Llei d'espais naturals, sobretot a Eivissa i a Formentera; les que estan afectades cent per cent dins la Llei d'espais naturals tots sabem que ja estan dins la moratòria, però les que hi estan parcialment, que són, crec jo, les més nombroses a Eivissa i Formentera, són les més complicades. El PTI aprovat permet construir dins LEN, a Mallorca no succeeix, a Menorca ja està prohibit construir dins sòl rústic i, per tant, a Eivissa i a Formentera si tenim una parcel·la afectada amb un tant per cent ics de la seva superfície, hem de valorar què feim, si està dins la moratòria o no hi està. Sé que el Govern balear ha fet una instrucció dient que si la zona que és fora de la LEN té la parcel·la mínima, evidentment no és dins moratòria, però si per tenir parcel·la mínima s'ha de computar la zona de LEN sí que està dins moratòria.

Això per què ho explic? Això es veu agreujat perquè cap ajuntament d'Eivissa i Formentera no ha adaptat la seva normativa, el seu planejament municipal, al PTI, el qual donava dos anys per fer-ho. I per què ho dic això? Perquè la cartografia que derivava del PTI, que era, en teoria, més moderna i més actualitzada, tenia certes qüestions o certes contradiccions puntuals entre la cartografia que manejava aquest PTI i la normativa municipal. Evidentment, això s'aprofita per certa gent per dirigir certs recursos en un sentit o en un altre.

A més, hi ha una part molt important, el decret de mesures urgents diu que fins que el planejament d'ordenació territorial de cada illa dictamini, a l'article 2, Decret 1/2007; jo faig una pregunta, en el cas de Formentera que estan tramitant-se unes normes subsidiàries, serà el propi planejament aquest de les normes que ho dictamini o no podrà ser i s'haurà de fer un PTI? Per tant, és un tema que queda en l'aire i si és així que queda en l'aire d'aquesta manera, a Formentera hi ha moratòria per molts anys. És un tema a reflexionar, és un tema important que afecta més del que la gent es pot pensar. A més, estic segur que a Formentera, el Consell de Formentera, els seus dirigents no estan d'acord completament amb el que s'està, completament dic jo, tal vegada amb el fons sí, però amb els detalls tal vegada no, que són realment llavors els que important, amb el que s'està fent. Em remet a les declaracions dels seus responsables, on diu, per exemple, el novembre del 2007, "El Consell de Formentera busca fórmulas para mantener cierta edificabilidad

en zones ANET". Això els deriva de moltes consultes que han tengut, que la gent no sap cap on tirar.

Ja avanç als responsables, ja els ho comentaré també, que tendran reclamacions des de Formentera i sobretot del seu consell insular. Per no parlar d'un altre aspecte concret, que són les segregacions; de vegades aquestes no es fan perquè sí, per treure qualque profit puntual, legítim també, per altra banda, moltes vegades es fan per pagar herències i per dividir patrimonis per pagar legítimes. Aquestes avui tenen dificultat per fer-se, cap hereu o cap legitimari vol acceptar certes condicions perquè al dia d'avui no sap a Eivissa i a Formentera com quedarà aquesta història, i per això deia al principi la data del començament de la moratòria, que era novembre del 2007.

Jo, per anar acabant, només vull acabar amb dos temes puntuals, s'ha parlat aquí de la disposició derogatòria, la qual deroga la Llei 11/2005, la famosa llei, com deia el Sr. Boned, que completava el PTI, i que deia que feia excepcionalitat per a Eivissa i Formentera; només parlaré de dos aspectes puntuals d'aquesta llei: agroturisme i turismes rurals. Sincerament, pens que la Llei d'agroturisme i turisme rural és una llei pensada per a Mallorca i que era difícil aplicar a Eivissa i a Formentera; amb aquesta llei que completava el PTI permetíem que es poguessin ampliar agroturismes i turismes rurals a Eivissa i a Formentera, i per tant ens poguéssim aprofitar d'aquesta norma feta per a Mallorca.

I un altre tema important, i això, evidentment, es deroga amb la disposició derogatòria, i un altre tema més important: mentre el president d'aquesta comunitat va a Madrid a reunir-se amb els afectats per la delimitació de Formentera, derogam el punt b) de l'article 3 d'aquesta llei, on permetíem comptar els 50 metres segons de la zona de protecció de costes i a Eivissa els 250 segons de 500 de protecció; els permetíem comptar com a parcel·la i per tant, tots sabem que no són edificables, però sí que permetíem comptar aquesta superfície per mantenir certa superfície a les parcel·les. Jo no sé com explicaran vostès a Eivissa i a Formentera, sobretot a Formentera, tot aquest tema, en què la gent la comptava amb els segons 50 metres per poder comptar com a parcel·la encara que fos inedificable, que això s'ha derogat i a més de la delimitació no sabem res.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Bé, una vegada substanciat el debat, passam a la votació. Volem agrair des de la Mesa a la Sra. Cabrer l'esforç de síntesi que ha fet, que farà que sigui molt més lleuger això.

D'entrada, votarem les esmenes del Grup Popular, totes conjuntament, donant per entès que la 924 l'hem retirada. Passam doncs a votació.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sr. President, n'hem retirades tres d'esmenes: les 922, 23 i 24.

EL SR. PRESIDENT:

Les 22 i 23 també ja les tenia tretes.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Hi ha tres esmenes, crec que són les 22, 23 i 24, que, de fet, ja decauen, perquè estan aprovades en ponència les mateixes esmenes presentades per la resta de grups. Per tant, no és que es retirin és que ja no són objecte d'avui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Passem a votar, doncs, si els sembla bé, les esmenes 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920 i 921.

Vots a favor?

Vots en contra?

8 vots a favor; 9 vots en contra.

Ara votarem els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 i 10, la disposició addicional i l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

9 vots a favor i 7 abstencions.

Ara votarem els articles 7, 11, 12, disposició addicional bis, disposició transitòria, disposicions finals primera i segona, disposició derogatòria, apartats 6 i 8, i el títol del projecte i els capítols.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Són 16 vots a favor.

Ara votarem la disposició derogatòria, apartats 1, 2, 3, 4, 5 i 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

9 vots a favor; 7 vots en contra.

Ara votarem els annexos A i B.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

9 vots a favor i 7 abstencions.

Passam a votar ara l'annex C.

Vots a favor?

Unanimitat.

I ara votam, per acabar, el títol del projecte.

Vots a favor?

Unanimitat.

En conseqüència, queda dictaminat el projecte de llei RGE núm. 26/08, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible.

Així mateix, se'ls recorda que, d'acord amb l'establert a l'article 120 del Reglament de la cambra, els grups parlamentaris, dins les 48 hores següents a la data d'acabament del dictamen, amb escrit adreçat a la Molt Honorable Senyora Presidenta de la Cambra, hauran de comunicar els vots particulars i les esmenes que, havent estat defensats i votats en comissió, i no incorporats al dictamen, pretenguin defensar en el ple.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
